

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 509
din 17.09.2014**

Dosar nr.: 847/2013

Petiția nr.: 18554/11.12.2013

Petent: H. A.

Reclamat: Casa Județeană de Pensii Iași

Obiect: neacordarea dreptului la pensie de invaliditate pentru că are prea puțină vechime în muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. H. A. cu domiciliul în județ Iași

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Casa Județeană de Pensii Iași cu sediul în loc. Iași, str. Anastasie Panu, nr. 17 – 19, bl. „Ghica Vodă” 2A – 2B, județ Iași

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentei vizează neacordarea dreptului la pensie de invaliditate pentru că are prea puțină vechime în muncă. Petenta consideră discriminatoriu faptul că, colegi de ai săi, dar mai tineri primesc dreptul la pensie de invaliditate.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 11.02.2014, prin adresa nr. 18554/22.01.2014 fiind citată petenta, iar prin adresa nr. 394/22.01.2014 fiind citată partea reclamată. Petenta a fost prezentă la audiere prin împuternicit, partea reclamată a fost absentă și a transmis punctul de vedere prin adresa nr. 715/04.02.2014. Petenta a depus precizări prin adresa nr. 850/10.02.2014 și prin adresa nr. 917/11.02.2014.

3.3. Prin adresa nr. 986/12.02.2014 Colegiul director a transmis către partea reclamată precizările depuse de petentă prin adresa nr. 850/10.02.2014 și prin adresa nr. 917/11.02.2014 și a acordat termen pentru depunerea concluziilor scrise. Petenta a transmis concluzii scrise prin adresa nr. 1145/19.02.2014. Partea reclamată a transmis concluzii scrise prin adresa nr. 1539/04.03.2014.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerea petentei

4.1.1. Petenta arată că este născută la data de 25.07.1951 și este persoana cu handicap grav din anul 2002 (dializa) și de atunci a încercat să primească pensie dar de fiecare dată și s-a reproșat că are prea puțină vechime în muncă și legea nu-i va da dreptul. Vechimea sa este de 7 ani. Petenta menționează că are colegi cu o situație similară dar mai tineri care în această vară au făcut dosare și primesc pensie. A trimis soțul la casa de pensii Iasi și și s-a explicat la fel că nu are vechimea necesară. Petenta consideră că în situații similare drepturile trebuie să fie la fel indiferent de vârstă. Nu este lămurită dacă este de vina legea pensiilor sau Casa de Pensii Iasi interpretează greșit legea pensiilor în cazul său.

4.1.2. Prin adresa 850/10.02.2014 petenta precizează că pentru că se deplasează foarte greu, a rugat pe soțul său să facă demersurile necesare la Casa de Pensii Iasi, unde și s-a explicat la fel că nu are vechimea în muncă prevăzută de lege ca să poată beneficia de pensia de invaliditate. A revenit cu o nouă cerere la casa de pensii a județului Iasi insistând să îi acorde pensie de invaliditate, iar în cazul în care considera că nu are dreptul, să se documenteze ce legi acordă persoanelor cu handicap grav care nu au vârsta de pensionare și nici vechimea în muncă prevăzută de lege, pensia de invaliditate. Răspunsul la cerere este ambiguu, nelămuritor, încât o face să creadă că această instituție ascunde ceva. Când afirmă asta se bazează pe răspunsul nr. 147024/28.12.2013 care în ultima frază afirmă: "referitor la aspectele din petiție legate de persoanele care nu au împlinit vârsta de pensionare, nu au vechimea în muncă prevăzută de lege, dar care beneficiază de pensie de invaliditate, reiterăm că legea nu condiționează acordarea pensiei de invaliditate de realizarea unui anumit număr de ani de vechime". Această prestație se stabilește pe baza stagiului de cotizare realizat (Art. 73 din Legea 263/2010)

4.1.3. Casa de Pensii Iasi se contrazice singură deoarece pe de o parte spune că nu este nevoie de vechime în muncă la acordarea pensiei de invaliditate, la persoanele care nu au împlinit vârsta de pensionare, iar pe de altă parte spune că la acordarea acestei pensii se respectă prevederile art. 73 din Legea 230/2010. Analizând acest articol de lege se observă că are înscrise stagii precise de cotizare în funcție de vârsta persoanei care solicită acordarea pensiei de invaliditate. Dacă se analizează o decizie de pensie pentru invaliditate a unei persoane cu handicap grav, care nu are vârsta de pensionare și nici vechimea în muncă prevăzută la art. 73 din Legea 263/2010 se observă că la litera D, punctul 5, scrie „stagiul de cotizare necesar - 0 ani și 0 luni”. „Stagiul de cotizare necesar” este de zero ani și zero luni la persoanele cu handicap grav care nu au împlinit vârsta de pensionare și nu au vechimea în muncă prevăzută în art. 73 din Legea 263/2010. „Stagiul de cotizare necesar” la persoanele cu handicap grav care au împlinit vârsta de pensionare este cel prevăzut în art. 73 din Legea 263/2010 iar în cazul său 12 ani și 8 luni. Petenta consideră că în situații similare, drepturile trebuie să fie la fel indiferent de vârstă. Nu este lămurită dacă este de vina legea pensiilor sau Casa de Pensii a județului Iasi interpretează greșit această lege în cazul său. Este dureros să vezi două persoane cu handicap grav, dar de vârste diferite, care au aceeași suferință, aceeași neîmplinire, aceeași tratament, aceeași vechime în muncă, una să beneficieze de pensie de invaliditate deoarece este mai tânără, iar cea mai în vârstă să nu beneficieze de pensie de invaliditate - cum este în cazul său.

4.1.4. Prin adresa nr. 1145/19.02.2014 petenta precizează că nu mai are neclarități privind cauzele care generează discriminarea pe criterii de vârstă a persoanelor cu handicap grav. În prezent susține că de vina este legea pensiilor nr. 263/2010 cu modificările la zi, cât și alte legi care o însoțesc în aplicarea ei. În lege nu sunt precizate:

- etapele pe care trebuie sa le parcurgă o persoana cu handicap grav care a implinit vârsta de pensionare si nu are vechimea in munca prevăzuta de lege -pentru a obține pensia de invaliditate ;

- ce documente trebuie atașate la cerere in vederea solicitării si obținerii pensiei de invaliditate;

- cine întocmește documentația caro trebuie sa însoțească cererea adresata casei de pensii in vederea obținerii pensiei de invaliditate ;

4.1.5. Precizările arătate mai sus sunt cuprinse in lege , dar se refera numai la persoanele cu handicap grav care nu au implinit vârsta de pensionare si nu au vechimea in munca prevăzuta de lege. De exemplu aceste persoane se adresează comisiei pentru o expertiza medicala si obțin un certificat medical privind gradul de invaliditate. Ea nu poate sa se adreseze comisiei medicale , deoarece a implinit vârsta de pensionare , iar in lege nu se precizează cum se procedează in aceasta situație. In concluzie petenta consideră ca discriminarea persoanelor cu handicap grav pe criterii de vârsta se face prin legea pensiilor, deoarece: a) permite ca o persoana cu handicap grav care nu a implinit vârsta de pensionare si nu are vechimea in munca prevăzuta de lege sa poată întocmi si depune la casa de pensii un dosar in vederea obținerii pensiei de invaliditate; b) nu permite ca o persoana cu handicap grav , care a implinit vârsta de pensionare si nu are vechimea in munca prevăzuta de lege - sa întocmească si sa depună la casa de pensii un dosar in vederea obținerii pensiei de invaliditate. Petenta precizează că vede persoane care au muncit mult mai puțin ca ea si primesc pensie de invaliditate , iar acest aspect o face sa se simtă marginalizata , abandonata si injosita.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. La data de 08.11.2013 petenta a depus la Casa Teritorială de Pensii Iași petiția înregistrată cu numărul 129320/ 08.11.2013 prin care solicita " acordarea de pensie conform legilor in vigoare ". Petenta precizează printre altele că este persoană cu handicap grav și că are o vechime în muncă de 7 ani și atașează în dovedirea celor declarate copia certificatului de încadrare în grad de handicap respectiv copia carnetului de muncă. La data de 12.11.2013 a fost înregistrată petiția nr. 130917/12.11.2013 prin care soțul petentei solicită la rândul său să fie informat dacă potrivit legislației în vigoare, având în vedere și situația prezentată în petiția nr. 129320/ 08.11.2013, soția sa ar fi putut beneficia de prestații bănești stabilite și acordate de către Casa Teritorială de Pensii Iași. Soțul petentei menționează de asemenea că a mai solicitat in numele soției sale informații în privința posibilității acordării acestor drepturi și i s-a comunicat că "nu are dreptul ". Urmare petițiilor sus amintite, Casa Teritorială de Pensii Iași a emis răspunsul nr. 135841/ 25.11.2013 în care petenta a fost informată în privința condițiilor sale de pensionare, conform legislației în vigoare.

4.2.2. Conform art. 52 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, pensia pentru limită de vârstă se acordă persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare sau in specialitate, prevăzute în Anexa nr. 5. Având în vedere că data nașterii petentei este 25.07.1951, vârsta standard de pensionare în cazul său este de 58 ani și 10 luni (vârstă împlinită la 25.05.2010), iar stagiul minim de cotizare de 12 ani și 8 luni. Din verificarea copiei carnetului de muncă anexat petiției s-a constatat că a realizat o vechime în muncă de doar 7 ani si 14 zile (stagiul pe care îl confirmă si petenta) iar vechimea minimă necesară în cazul dumneaei este de cel puțin 12 ani și 8 luni. Așa cum rezultă din textul articolului nr.52 din Legea 263/ 2010, acordarea pensiei pentru limită de vârstă presupune îndeplinirea cumulativă a celor două condiții, vârstă standard și stagiul minim. Petenta a împlinit vârsta standard de pensionare prevăzută de lege (58 ani și 10 luni) încă din 25.05.2010 dar nu a îndeplinit nici la acea dată și nu îndeplinește

nici în prezent condiția de vechime minimă prin urmare rezultă fără echivoc imposibilitatea acordării pensiei pentru limită de vârstă.

4.2.3. La data de 10.12.2013 petenta revine cu o nouă petiție înregistrată cu numărul 141980/ 10.12.2013 prin care se declară nemulțumită de răspunsul nr. 135840/ 25.11.2013 întrucât "nu se precizează ce legi împiedică (în cazul dumneaei) acordarea pensiei de invaliditate" și nu este clar de ce o persoană care nu a împlinit vârsta de pensionare și nu are vechimea necesară prevăzută de lege, beneficiază totuși de pensie de invaliditate. Petenta mai menționează că se consideră discriminată prin neaplicarea în cazul dumneaei a prevederilor legale în baza cărora persoane care nu îndeplinesc condiția de vârstă și de vechime sunt beneficiare ale unor pensii de invaliditate. Partea reclamată precizează că în scrisorile anterioare 129320/ 08.11.2013 și 130917/12.11.2013 petenta nu a făcut referire și nu a solicitat informații privind acordarea pensiei de invaliditate (așa cum se poate constata și din conținutul celor două petiții), prin urmare adresa Casei Teritoriale de Pensii Iași nr.135840/ 25.11.2013 în mod justificat (și nu voit) nu face referire la aceasta categorie de pensie. Mai mult decât atât, în cazul petentei nu există temei legal de acordare a unei astfel de prestații încă de la data împlinirii de către aceasta a vârstei standard de pensionare de 58 ani 10 luni.

4.2.4. Urmare petiției nr. 141980/10.12.2013, instituția CJP Iași a emis răspunsul nr. 147024/ 28.12.2013 în care i se comunică petentei condițiile stabilirii și acordării pensiei de invaliditate. Conform art.68 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, pensia de invaliditate se cuvine printre altele, persoanelor care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza:

- a) accidentelor de muncă și bolilor profesionale, conform legii;
- b) neoplaziilor, schizofreniei și SIDA;
- c) bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca.

Conform art.73 din același act normativ, persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare. Din conținutul acestui articol rezultă clar că legiuitorul nu condiționează stabilirea și acordarea pensiei de invaliditate de un anumit număr de ani, condiția necesară este de realizare a unui stagiul de cotizare.

4.2.5. Pensia de invaliditate reprezintă un venit care se acordă în momentul în care, înainte de data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea unei pensii pentru limită de vârstă, intervine un risc al invalidității. Persoanele la care a intervenit riscul invalidității pot solicita expertizarea medicală doar până la împlinirea vârstei standard de pensionare, care în cazul petentei este de 58 ani și 10 luni, împlinită la 25.05.2010. Cu alte cuvinte, din momentul împlinirii vârstei standard (25.05.2010) nu mai există temei legal de expertizare a capacității de muncă în vederea înscrierii la pensia de invaliditate. Prin împlinirea vârstei standard de pensionare (cumulativ cu realizarea stagiului minim de cotizare) categoria de pensie care poate fi solicitată este exclusiv cea pentru limită de vârstă. Așa cum s-a precizat și în răspunsul nr. 147024/ 28.12.2013, în cazul petentei ar fi existat temei legal de solicitare și de acordare a acestei categorii de pensie (invaliditate) înainte de data împlinirii vârstei standard de pensionare – 25.05.2010 (în condițiile legii în vigoare la acea dată).

4.2.6. În sesizarea nr.850/10.02.2014 adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petenta precizează că din anul 2002 a făcut demersuri în vederea înscrierii la pensia de invaliditate. La acea dată actul normativ care reglementa domeniul pensiilor și asigurărilor sociale era Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, abrogată prin intrarea în vigoare începând cu 01.01.2011 a Legii nr. 263/2010. Conform art. 53 din legea sus amintită, au dreptul, printre alții, la pensie de invaliditate asigurații care și-au pierdut total sau cel puțin

jumătate din capacitatea de muncă , din cauza: a) accidentelor de munca, conform legii; b) bolilor profesionale si tuberculozei; c) bolilor obișnuite si accidentelor care nu au legătura cu munca. Conform art.57 alin.1 din Legea 19/2000, asigurații care si-au pierdut capacitatea de munca datorită unei boli obișnuite sau unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă îndeplinesc stagiul de cotizare necesar în raport cu vârsta, conform tabelului nr. 3.

TABELUL Nr. 3	
Vârsta asiguratului in momentul ivirii invalidității	Stagiul de cotizare necesar (ani)
sub 25 ani	5
25-31 ani	8
31-37 ani	11
37-43 ani	14
43-49 ani	18
49-55 ani	22
este 55 ani	25

Alineatul 2 al aceluiași articol 57 prevede că pot beneficia de pensie de invaliditate și asigurații care, până la data ivirii invalidității, au realizat cel puțin jumătate din stagiul de cotizare necesar, prevăzut în tabelul nr. 3. Cu alte cuvinte, Legea nr.19/ 2000 condiționează acordarea pensiei de invaliditate de realizarea unui anumit stagiul de cotizare în raport cu vârsta asiguratului la data ivirii invalidității spre deosebire de actuala Lege 263/ 2010 conform căreia pensia de invaliditate nu depinde de realizarea unui anumit număr de ani de vechime, această prestație se stabilește pe baza stagiului de cotizare realizat (art.73 din Legea 263/ 2010).

4.2.7. În petiția nr. 850/10.02.2014 petenta precizează că din anul 2002 a încercat să obțină pensie de invaliditate dar i s-a comunicat că nu îndeplinește condiția de vechimea prevăzută de legea în vigoare la acea dată, respectiv Legea nr.19/ 2000. În anul 2002 petenta avea vârsta de 51 ani prin urmare vechimea necesară în raport cu vârsta pentru acordarea pensiei de invaliditate ar fi fost de 22 ani conform tabelului nr.3 sau cel puțin jumătate din acest stagiul, respectiv 11 ani (conform art. 57 alin 2). Având în vedere cele de mai sus, rezultă clar că petenta având o vechime de doar 7 ani nu ar fi îndeplinit condițiile pentru acordarea pensiei de invaliditate nici pe dispozițiile legii anterioare (Legea 19/2000). Prevederile Legii 19/2000 impuneau pentru solicitarea unei pensii de invaliditate existența unui anumit stagiul de cotizare realizat până la data ivirii invalidității, iar petenta nu îl avea realizat, iar după data de 25.05.2010, împlinind vârsta standard de pensionare, intervine riscul bătrâneții și poate solicita doar pensie de limită de vârstă, în condițiile în care a realizat stagiul minim de cotizare. Partea reclamată subliniază că în conformitate cu prevederile legale în vigoare, după împlinirea vârstei standard de pensionare, nu mai există posibilitatea expertizării medicale.

4.2.8. Referitor la " colegii de suferință cu o situație similară, dar mai tineri care au făcut dosare și primesc pensie de invaliditate" partea reclamată precizează că, conform art.68 alin. 1 din Legea nr.263/ 2010 (în vigoare) , pensia de invaliditate se cuvine printre altele, persoanelor care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza: a) accidentelor de muncă și bolilor profesionale, conform legii; b) neoplaziilor, schizofreniei și SIDA; c) bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură

cu munca. Conform art.73 din același act normativ, persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare. Conform art.74, au dreptul la pensie de invaliditate, printre altele, indiferent de stagiul de cotizare realizat, persoanele prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. a) și b). Astfel, persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat vechime (fără limitarea acestei vechimi la un anumit număr de ani).

4.2.9. Spre deosebire de persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza bolii obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca, cele care și-au pierdut capacitatea de muncă datorită : accidentelor de muncă; bolilor profesionale; neoplazilor; schizofreniei;SIDA, au dreptul la pensie de invaliditate, indiferent de stagiul de cotizare realizat. Cu alte cuvinte, există situații în care pensia de invaliditate poate fi stabilită și în absența vechimii dar numai în cazurile anterior menționate (când invaliditatea este cauzată de accidente de muncă, boli profesionale, neoplazii, schizofrenie, SIDA). De asemenea, persoanele la care se referă petenta, fiind „mai tinere,, pot fi expertizate, având vârsta mai mică decât vârsta standard. Partea reclamată precizează că pensia de invaliditate reprezintă un venit care se acordă în momentul în care, înainte de data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea unei pensii pentru limită de vârstă, intervine un risc al invalidității și că legea în vigoare nu condiționează acordarea pensiei de invaliditate de realizarea unui anumit număr de ani de vechime.

4.2.10. În cazul petentei nu există temei legal de acordare a pensiei de invaliditate întrucât, așa cum s-a precizat, subliniat și motivat legal în răspunsurile emise de către CJP Iași, a împlinit vârsta standard de pensionare încă de la 25.05.2010 dată de la care nu mai poate solicita expertizarea în vederea înscrierii la pensia de Invaliditate, ci doar înscrierea la pensie pentru limită de vârstă (în condițiile dovedirii stagiului minim de cotizare de 12 ani și 8 luni).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

5.2.1. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.2. Astfel, Colegiul constată că, în esență, petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin neacordarea dreptului la pensie de invaliditate pentru că are prea puțină vechime în muncă, fapt ce are la bază prevederile Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și a Legii nr. 263/2010 privind

sistemul unitar de pensii publice, precum și modul de interpretare și aplicare a acestora. Consiliul este chemat astfel să se pronunțe cu privire la modul de aplicare a prevederilor Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

5.2.3. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

LAZĂR MARIA – membru

JURA CRISTIAN - membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - membru

Motivele de fapt și de drept redactate D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.